

Kar Yağarken

– Hanyes · 24 Ocak 2020

Merhaba güzellik !

5-6 senedir seni adam akıllı görmeyeli..
Tam diyelim 6 sene..dile kolay cebelleşirken her huyuyla bu hayatın.
Çocukluğumun farikası olan gelişin silinmiş hatıralarımda ...
O zamanlar gece uyumaya çalışırdık,
gelişin o kadar belliydi ki akşamdan...

O gün öncesi burnumuz sivrilirdi sokakta oynarken,
belki de eğrilmişti soğuktan..
İçimiz titrerken sabahın bu saatlerinde atardık kendimizi sokağa,
sevişircesine oynardık elimizi morartan soğukluğunla, kendimizden geçerdik...

...
Ya bir enseden aşağı bırakırdık seni
bir dostun sırtına, ardı saran neşe her yanımızla delirirdik..
ne umrumuzda olurdu bu dünya
ne bonco yapamayışımız umurumuzda.

Bonconun yok oluşu parmaklarımızla sendendi, unutuyorduk o vurdumsuz hocaları.
Kırık sığağınla donan avuçlarımız ki
beş parmağın ucu birleşmezdi bir birine
mesele de işte tam da buydu ya...

..
Budur benden karşılığın vatanımda
seni karşılamam
kışın sabahında uyandı mığım
bu vakit...

(saat; 06:00

Bonco, o zaman parmak uçlarımızı birleştirirken isimlendirdiğimiz hareket, o ilkokul yıllarında
öğretmenlerin tırnaklarımızı kontrol ederken parmaklarımızı bitiştirerek cetvelle tırnak uçlarımıza
vurduğu dayak)